

ἄρνησιν πάσης ἐξηγήσεως, ἐπανάλαθα δὲ ὅτι εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ παραιτηθῶ τῆς ὑπηρεσίας. Ὑπάρχει, εἶπα ἐπὶ τέλους, μυστικόν, τὸ ὁποῖον νομίζω ὅτι γνωρίζω, ἂν καὶ δὲν μοῦ τὸ λέγουν. —Μὲ ἐβίασε νὰ ἐξηγηθῶ.—Δὲν ἦλθε τίποτε ἐκ Μονάρχου;—Μ' ἐβεβαίωσε διὰ λόγου τιμῆς ὅτι ὄχι.—Τότε λοιπὸν ἡ παῦσις μου, ἐὰν δὲν εἶναι μέτρον πολιτικόν, εἶναι αἰνίγμα. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ εἰς λόγια μόνον.—Ἡμπορεῖ, ἀπεκρίθη, καὶ μὲ παρεκίνησεν ἐκ νέου νὰ περιμείνω.»

(Ἐπεται συνέχεια)

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ)

[Μετάφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

ΙΔ'.

Τὸ ναυάγιον.

Ἡ Ἀλάσκα εἶχεν εἰσορμῆσιν εἰς τοὺς βράχους μετὰ τηλικαύτης σφοδρότητος ὥστε ἐνσφηνωθείσα ἔμεινεν ἀκίνητος. Τὰ κύματα συναντῶντα τὸ ἀσύνηθες ἐκεῖνο κώλυμα ἐπληττον αὐτὸ ὀργίλως σαροῦντα τὸ κατάστρωμα καὶ ἀναρρίπτοντα τὰς ψεκάδας αὐτῶν ἄχρι τῶν ἰσθμῶν· ἀλλ' ὁ σάλος τῆς θαλάσσης δὲν ἦτο σφοδρὸς καὶ τὸ πλήρωμα δὲν ἠπειλεῖτο ὑπὸ ἐπείγοντος κινδύνου. Ἄν μὴ μετεβάλλετο ὁ καιρὸς, ἦτο δυνατόν νὰ ἀναμείνωσι μέχρι τῆς πρωΐας ἄνευ ἄλλου ἀπενικταίου.

Ὁ Ἐρικ δι' ἐνὸς βλέμματος κατενόησε τοῦτο. Ὡς ὕπαρχος εἶχε φυσικῶς ἀναλάβῃ τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου. Διατάξας νὰ κλείσωσιν ἐπιμελῶς τὰς θυρίδας καὶ τὰς παραφωτίδας καὶ ῥίψαι κεδρωτὰ ἐπιβλήματα ἐπὶ πάντων τῶν ἀνοιγμάτων, κατήλθεν εἰς τὸ κύτος μετὰ τοῦ ξυλουργοῦ ἐπηκρίβωσε δὲ μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ὅτι οὐδαμῶς διέρρει τὸ πλοῖον. Τὸ ἐξωτερικὸν περιβλήμα τῆς Ἀλάσκας εἶχε προφανῶς προφυλάξῃ τὸ ἐσωτερικὸν σκάφος, τὸ δὲ κατὰ τῶν πολικῶν πάγων ἀμυντικὸν ἐκεῖνο μέτρον ὑπερήσπισεν αὐτὸ τελεσφορώτατα κατὰ τῶν ὑφάλων τῆς Βρετάνης. Ἀληθὲς μὲν ὅτι ἡ ἀτμομηχανὴ εἶχε σταματήσει ἐξαρμοσθεῖσα ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ κραδασμοῦ, ἀλλ' οὐδεμία ἐπῆλθεν ἐκρηγῆς οὐδὲ τῶν ναυτῶν τις ἔπαθε. Ὁ Ἐρικ ἀπεφάσισε ν' ἀναμείνῃ μέχρι τῆς πρωΐας ὅπως ἀποβιβάσῃ τὸ πλήρωμα, ἂν ἐπέκειτο ἀνάγκη.

Διέταξε λοιπὸν νὰ πυροβολήσωσι διὰ τῶν τηλεβόλων πρὸς αἴτησιν βοήθειας ἐκ τῆς νήσου Σέν καὶ νὰ καταβιβάσωσι τὴν ἀτμακάτον εἰς τὴν θάλασσαν ὅπως ἀποστείλῃ αὐτὴν κατεπειγόντως εἰς Λοριάν.

— Εἰς κανὲν μέρος, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, δὲν

θὰ ἠδυνάμην νὰ εὖρω προθυμότερα καὶ ἰσχυρότερα ναυαγιστικά μέσα παρ' ὅσα εἰς τὸν μέγαν αὐτὸν ναύσταθμον τῆς δυτικῆς Γαλλίας.

Ὅθεν κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ἐκείνην ὥραν, καθ' ἣν πάντες οἱ ἐμπλέοντες ἐνόμιζον ἀνεπιστροπτεῖ ἐπελθόντα τὸν ὄλεθρον, ὁ Ἐρικ ἤρξατο ἐλπίζων. Ἡ ἀκριβέστερον εἰπεῖν ἡ ἀπτόητος αὐτοῦ ψυχὴ ἦτο ἐκ τῶν μὴ ἀπενθαρρυνόμενων καὶ ἠττωμένων.

— Ἄς κατορθώσω μόνον ν' ἀπαλλάξω ἀπ' ἐδῶ τὴν Ἀλάσκα, ἔλεγε κατὰ νοῦν, κ' ἔπειτα βλέπομεν ποῖος θὰ φανῇ ἰσχυρότερος.

Ἄλλὰ δὲν ἐξέφραζεν εἰσέτι τὴν ἐλπίδα ταύτην, ἥτις εἰς τοὺς ἄλλους θὰ ἐφαινετο χιμαιρική. Ἀνελθὼν ἐκ τοῦ κύτους εἶπε μόνον ὅτι τὰ πράγματα ἔβαινον καλῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ὅτι εἶχον καιρὸν ν' ἀναμείνωσι βοήθειαν. Εἶτα δὲ διέταξε νὰ διανεμῶσι τέτον καὶ ρούμιον εἰς ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως διασκεδάσῃ τὴν ἀθυμίαν τῶν μεγάλων ἐκείνων παιδιῶν, οὕτω δὲ ἡ ἀτμακάτος κατεβιβάσθη ἐν φαιδρότητι εἰς τὴν θάλασσαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς πυρσευτικαὶ σκυταλίδες (βοκέται) ἀναρριφθεῖσαι ἐκ τοῦ φάρου τοῦ Σέν ἀνήγγειλαν ὅτι ἐξεπέμπετο ἐπικουρία εἰς τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον. Μετ' ὀλίγον ἐρυθρὰ πυρὰ ἐφάνησεν ἐν τῇ σκοτιᾷ τῆς νυκτός. Φωναὶ τινες ἠκούσθησαν καλοῦσαι, εἰς ἃς ἀπήντησαν ἐκ τῆς Ἀλάσκας μαθόντες ὅτι ἐναυάγησαν ἐπὶ τῆς Κρύας Ξέρας. Ὀλόκληρος ὥρα παρήλθε πρὶν λέμβος τις δυνηθῆ νὰ προσπελάσῃ ἕνεκα τῆς σφοδρᾶς παλινδρομήσεως τῶν κυμάτων καὶ τῆς δυσχερείας τοῦ ἐπιχειρήματος. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους οἱ ἐξ ἐπιβαίνοντες τῆς σωτηρίας λέμβου ἄνδρες κατώρθωσαν ν' ἀρπάσωσι καλωδίον τι καὶ ν' ἀναρριχηθῶσιν εἰς τὴν Ἀλάσκα.

Ἦσαν δὲ οὗτοι ἐξ τραχεῖς ἀλιεῖς τῆς Σέν, τολμηροὶ καὶ εὐτονοὶ ἄνδρες, οἵτινες καὶ ἄλλοτε εἶχον σώσῃ ναυαγῆσαντας. Ἐπεδοκίμασαν πληρέστατα τὴν ἰδέαν τῆς αἰτήσεως βοήθειας ἐκ Λοριάν, διότι ὁ λιμενίσκος τῆς νήσου δὲν ἠδύνατο νὰ παράσχῃ ἐπαρκῆ τὰ πρὸς ταύτην μέσα. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως δύο ἐξ αὐτῶν μεταβῶσιν αὐτόσε διὰ τῆς ἀτμακάτου μετὰ τοῦ Ἐρσεβον καὶ τοῦ Ὄθωνος, εὐθὺς ὡς ἡ σελήνη ἐπιφανῇ εἰς τὸν ὄριζοντα. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ παρέσχον πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου.

Δὲν ἠδύναντο ὁμῶς νὰ νοήσωσι πῶς ἡ Ἀλάσκα ἀποπλεύσασα τοῦ λιμένος τῆς Βρέστης ἐξώκειλεν ἐπὶ τῶν ὑφάλων ἐκείνων. Οὐδ' ὁ Ἐρικ ἐνόει τοῦτο, ἀπεφάσισε δὲ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ πρᾶγμα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἀτμακάτου.

Ἀνατελάσας μετ' ὀλίγον τῆς σελήνης, ἡ ἀτμακάτος ἀπῆλθεν, ὁ δὲ νεαρὸς κυβερνήτης τῆς Ἀλάσκας διέταξε νὰ μείνωσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώ-

ματος μόνοι οί φύλακες τῆς τετραωρίας, οί δέ λοιποὶ ναῦται νὰ ἀναπαυθῶσιν ὡς συνήθως, εἶτα δὲ κατῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ πλοίαρχου.

Ὁ Βρέδεζορδ, ὁ Μαλάριος καὶ ὁ ἰατρός ἠγρύπνουσαν παρὰ τὸ πτώμα τοῦ Μαρσίλα. Ἰδόντες εἰσελθόντα τὸν Ἔρικ ἠνωρθώθησαν.

— Παιδί μου, πῶς μᾶς συνέβη τὸ φοβερὸν τοῦτο δυστύχημα; ἠρώτησεν ὁ ἰατρός.

— Εἶνε ἀνεξήγητον, ἀπεκρίθη ὁ νέος ὑπαρχος κύψας ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὅστις ἦτο ἀνεπτυγμένος ἐπὶ τοῦ γραφείου τοῦ νεκροῦ. Ἡσθάνομην ὀρμεμφύτως, καὶ τῷ εἶχον εἶπη, ὅτι δὲν ἐπηγαίναμεν καλά. Κατὰ τὴν γνώμην μου εὐρισκόμεθα τρία μίλλια τούλαχιστον πρὸς δυσμὰς αὐτοῦ τοῦ φάρου—σχεδὸν ἐδῶ, προσεῖπε δείξας σημειῖόν τι ἐπὶ τοῦ χάρτου—καὶ ὅπως βλέπετε, κανεῖς κίνδυνος δὲν σημειοῦται... οὔτε σύρτεις, οὔτε ὑφαλοί!.. Τὸ ἀμαυρὸν χρῶμα δεικνύει μεγάλον βάθος!.. Ἀκατανόητον! Ἐν τούτοις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ κανεῖς λάθος εἰς χάρτην τοῦ βρετανικοῦ ναυαρχείου καὶ εἰς ἀκτὰς τόσον γνωστάς, τόσον λεπτομερῶς ἀπὸ αἰῶνων ἐξερευνηθείσας... Αὐτὸ τὸ ὅποιον συμβαίνει εἶνε παράλογον καὶ φοβερὸν συγχρόνως ὡς ἐφιάλτης!

— Μήπως ἐγένινεν ἄλλο τι λάθος; ἠρώτησεν ὁ Βρέδεζορδ, μήπως ἐξελάβετε ἄλλον φάρον ἀντ' ἄλλου;

— Αὐτὸ εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον εἰς τόσον μικρὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς Βρέστης ἕως ἐδῶ! εἶπεν ὁ Ἔρικ. Συλλογισθῆτε ὅτι οὔτε στιγμὴν δὲν ἐχάσαμεν τὴν στερεὰν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας! Πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εἰς ἓκ τῶν σημειουμένων ἐπὶ τοῦ χάρτου φάρων δὲν ἀνήφθη καὶ ὅτι προστεθῆ ἄλλος φάρος—δηλαδὴ πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν τὸ ἀδύνατον. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν δὲν θὰ ἤρκει, διότι ὁ πλοῦς μας ἦτο τόσον κανονικός, καὶ ἡ δρομομέτρησις ἐγένινε μὲ τὴν φροντίδα, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγινε λάθος!... Καὶ ἐν τούτοις τώρα εὐρισκόμεθα ἐπὶ ὑφάλων ἐν ᾧ κατὰ τὸν χάρτην ἔπρεπε νὰ εὐρισκώμεθα εἰς τριακοσίων μέτρων βάθος!...

— Πῶς θὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις; Αὐτὸ πρέπει νὰ μάθωμεν! ἀνέκραξεν ὁ ἰατρός.

— Θὰ τὸ μάθωμεν μετ' ὀλίγον ἂν αἰ ναυτικαὶ ἀρχαὶ δεῖξουν κάποιαν προθυμίαν εἰς τὸ νὰ μᾶς στείλουν βοήθειαν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ μόνον τὸ ὅποιον εἰμποροῦμεν νὰ κάωμεν εἶνε νὰ περιμένωμεν, καὶ τὸ καλλίτερον δι' ὅλους σας εἶνε νὰ ὑπάγετε νὰ κοιμηθῆτε ὡς νὰ ἤμεθα ἠγκυροβολημένοι εἰς τὸν ἀσφαλέστερον ὄρμον.

Ὁ νεαρὸς ὑπαρχος δὲν προσεῖπεν ὅτι οὗτος ἀνελάμβανε τὴν φροντίδα νὰ φρουρήσῃ ἐν ᾧ οἱ φίλοι του θὰ ἰκοιμῶντο. Τοῦτο δὲ καὶ ἔπραξε καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ὅτε μὲν περιπατῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ βεβαιούμενος ὅτι οἱ φύλακες τῆς τετραωρίας ἐφύλαττον ἀγρύπνως, ὅτε δὲ

καταβαίνων ἐπὶ μικρὸν εἰς τὴν αἴθουσαν.

Ἰποφωσκούσης τῆς ἡοῦς παρετήρησε μετὰ χαρᾶς ὅτι ὁ σάλς ἐκόπαζε βαθμηδὸν μετὰ τοῦ ἀνέμου, καὶ ὅτι ἐπελθούσης ἀμπώτιδος ἡ Ἀλάσκα ἐμελλε νὰ εὐρεθῆ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Τοῦτο παρεῖχεν αὐτῷ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ μέγεθος τῆς ναυσιφθορίας, πράγματι δὲ περὶ τὴν ἐβδόμην τῆς προῖτας ὥραν ἠδυνήθη νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐρεύνης ταύτης.

Τὸ πλοῖον ἐφαίνετο ἐμπαγὲν εἰς τοὺς ὀδόντας τῶν βράχων, οἵτινες ἐξήρχοντο τῆς σύρτεως. Τρεῖς τῶν αἰχμῶν τούτων εἶχον διαρρήξῃ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιτηγεῖνίδα τῆς Ἀλάσκας κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ναυαγίου καὶ ὑπεστήριζον αὐτὴν ὡς ἀντερείσματα. Αὐτὴ ἡ διεύθυνσις τῶν ἀντερείσμάτων τούτων, ἅτινα ἔκλιον πρὸς βορρᾶν, δηλαδὴ πρὸς διεύθυνσιν ἐναντίαν τῆς πορείας τῆς Ἀλάσκας κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ναυαγίου ἐπεξήγει πῶς ἐσταμάτησαν αὐτὴν εἰς τὸ ἄκρον τῆς σύρτεως παρακαλύσαντα αὐτὴν νὰ ἐξοκείλῃ ἐπὶ τῶν ὑφάλων. Ὁ ἔσχατος χειρισμὸς ὃν εἶχε κελεύσῃ ὁ Ἔρικ, συνετέλεσεν ἐπίσης νὰ καταστήσῃ ἡττον φοβεράν τὴν σύρραξιν. Τὸ πλοῖον παλινδρομήσας δευτερόλεπτα τινα πρὶν προσαράξῃ, κατηνέχθη κατὰ τοῦ βράχου διὰ μόνης τῆς κεκτημένης δυνάμεως καὶ ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἄνευ τούτου ἡ Ἀλάσκα θὰ κατασυνετριβέτο. Ἐτέρωθεν δὲ ὁ ἄνεμος καὶ τὰ κύματα, τὴν αὐτὴν διατηρήσαντα φορὰν καθ' ὅλην τὴν νύκτα, συνετέλεσαν νὰ μείνῃ ἐν τῇ θέσει αὐτῆς, ἀντὶ νὰ καθηλώσωσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν βράχων, ὡς ἀφεύκτως θὰ συνέβαινεν ἂν μετεβάλλετο ὁ ἄνεμος. Συνελόντι εἶπεν ἀδύνατον ἦτο νὰ συνεπέλθῃ μεγαλειτέρα εὐτυχία ἐν ατυχήματι. Τώρα τὸ πᾶν ἐξήρητο ἐκ τῆς ἐγκαίρου ἀπαλλαγῆς τοῦ πλοίου, πρὶν ριπαῖός τις ἄνεμος πνεύσας νὰ ἐπενέγκῃ τὸν ὄλεθρον.

Ὁ Ἔρικ ἀπεφάσισε οὔτε στιγμὴν ν' ἀπολέσῃ. Εὐθύς μετὰ τὸ ἄριστον τοῦ πληρώματος διέταξε πάντας νὰ εὐρύνωσι διὰ πελέκων τὰ τρία κύρια τραύματα τῆς Ἀλάσκας. Ἄν ῥιμουλκόν τι ἀπεστέλλετο τώρα ἐκ Λοριὰν καὶ ἀφικνεῖτο ἐγκαίρως ἦτο δυνατόν, εὐθύς ὡς ἐπήρχετο ἡ πλημμυρίς τῶν ὑδάτων ν' ἀπαλλάξῃ τὸ πλοῖον τῶν βράχων ἄνευ σχεδὸν δυσχερείας. Εὐνόητος λοιπὸν ἦτο ἡ ἀνυπομονησία μετ' ἧς ὁ νέος ὑπαρχος κατεσκόπευε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐλαχίστου θυσάνου καπνοῦ εἰς τὸν ὄριζοντα.

Τὰ πάντα κατ' εὐχὴν συνέβησαν ὡς ἐπεθύμει ὁ Ἔρικ. Καὶ πρῶτον μὲν ὁ καιρὸς παρέμεινε γαλήνιος, εἶτα δὲ, περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπόστολος συνοδευόμενος ὑπὸ ῥιμουλκοῦ ἐφάνη εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἀλάσκας. Ὁ ἀπόστολος ἐκυβερνήτο ὑπὸ τινος ἀντιπλοίαρχου, ἐρχομένου νὰ τεθῆ λίαν ἀβροφρόνως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ναυαγῶν.

Ὁ Ἔρικ καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ πονηδικοῦ

πλοίου υπεδέξαντο αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς, εἶτα δὲ κατῆλλον εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἐξηγήσατέ μοι, σᾶς παρακαλῶ, ἠρώτησεν ὁ ἀντιπλοίαρχος τὸν Ἔρικ, πῶς συνέβη νὰ ναυαγήσετε ἐδῶ εἰς τοὺς βράχους τῆς Σέν ἐν ᾧ εἶχάτε ἀποπλευσῆ ἐκ Βρέστης;

— Αὐτὸς ὁ χάρτης θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσῃ, ἀπεκρίθη ὁ Ἔρικ· δὲν σημειώνει κανένα κίνδυνον!

Ὁ γάλλος ἀξιωματικὸς ἐξήτασε τὸ πρῶτον μετὰ περιεργίας, εἶτα δὲ καὶ μετ' ἄκρας ἐκπλήξεως τὸν δοθέντα αὐτῷ χάρτην.

— Πραγματικῶς ἡ *Κρύα Ξέρα* δὲν σημειοῦται, οὔτε ἡ *Βραχογέφυρα* τῆς Σέν... ἀνέκραξεν. Αὐτὸ εἶνε πρωτοφανὴς ἀμέλεια. Πῶς; τὸ κυανοῦν χρῶμα τὸ δεικνύον μεγάλα βάρη σημειοῦται τόσον πλησίον τῆς νήσου!... ὡς καὶ αὐτὴ ἡ θέσις τοῦ φάρου εἶνε ἐσφαλμένη!... Βλέπετε ὅτι μεταπίπτω ἀπὸ ἐκπλήξιν εἰς ἐκπλήξιν!... Καὶ ὅμως ὁ χάρτης αὐτὸς εἶνε τοῦ Βρετανικοῦ ναυαρχείου!... Ἄλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶνε οἰκτρὸς χάρτης!... Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐπίτηδες τὸν ἔκαμαν ἐσφαλμένον, διὰ νὰ σᾶς ἀπατήσουν!... Οἱ θαλασσοπόροι ἄλλοτε συνείθιζον νὰ παίζουσαν τοιαῦτα παιγνίδια εἰς τοὺς ἀντιζήλους των! Ποτὲ δὲν θὰ ἐπίστευα ὅτι ἡ Ἀγγλία διεφύλαξε τοιαύτας παραδόσεις!

— Ἄλλ' εἴμεθα βέβαιοι ἄρα γε ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐχάραξε τοιοῦτον τὸν χάρτην τοῦτον; ἠρώτησεν ὁ Βρέδεζορδ. Εἰς ἐμὲ ἐπέρχεται μία ἄλλη ὑπόνοια, ὅτι ὁ χάρτης οὗτος δυνατὸν νὰ εἶνε ἔργον παραχαράκτου τινὸς καὶ νὰ ἐτέθη ὑπὸ ἐνόχου χειρὸς εἰς τὴν σκευοθήκην τῆς *Ἀλάσκας*.

— Ὑπὸ τοῦ Τούδωρ Βράουν! ἀνέκραξε βιαίως ὁ Ἔρικ. Τὴν νύκτα τοῦ γεύματος τοῦ νομάρχου τῆς Βρέστης... ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ πλοίαρχου διὰ νὰ συμβουλευθῆ δῆθεν ἓνα χάρτην!... Ὡ τὸν ἀλιτήριον!... Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπανῆλθε πλέον εἰς τὸ πλοῖον!...

— Αὐτὸ εἶνε καταφανέστατον! ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός Σβαρευγκρόνα. Καὶ ἐντούτοις τοιαύτη βδελυρὰ πράξις προϋποθέτει ἄβυσσον κακουργίας!... Πρὸς τίνα σκοπὸν ἄρα γε θὰ τὴν διέπραττε;

— Καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἦλθεν εἰς Στοκόλμην ἐπίτηδες ὅπως σᾶς εἶπη ὅτι ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν εἶχεν ἀποθάνῃ; ὑπέλαβεν ὁ Βρέδεζορδ. Πρὸς τίνα σκοπὸν κατέβαλεν εικοσιπέντε χιλιάδας κορωνῶν διὰ τὸν πλοῦν τῆς *Ἀλάσκας*, ἀφ' οὗ ὁ πλοῦς οὗτος ἦτο βέβαιος πλέον;... Πρὸς τίνα σκοπὸν ἐπέθη μαζὶ μας τοῦ πλοίου καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Βρέστην;... Μὰ τὴν ἀλήθειαν, μοῦ φαίνεται ὅτι πρέπει κανεὶς νὰ εἶνε τυφλὸς διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τώρα εἰς τὰ γεγονότα ταῦτα συνειρμὸν λογικὴν καὶ φοβερώτατον! Ποῖον συμφέρον ἔχει εἰς ὅλα ταῦτα ὁ Τούδωρ Βράουν; Τὸ ἀγνώω. Ἄλλὰ τὸ συμφέρον τοῦτο εἶνε βεβαίως

μέγα, εἶνε τρομερὸν ὥστε νὰ μὴ ὀπισθοχωρῆ πρὸ τοιούτων μέσων ὅπως ἐμποδίσῃ τὸ ταξιδίδιον μας! Διότι, εἶμαι βέβαιος τώρα, ὅτι αὐτὸς ἐγένεν αἴτιος νὰ σταματήσωμεν εἰς Βρέστην, αὐτὸς μᾶς ὠδήγησε διὰ τῆς χειρὸς του ἐπάνω εἰς τὰς ὑφάλους ταύτας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐμέλλομεν νὰ ἐξολοθρευθῶμεν ὅλοι!...

— Ἐν τούτοις μοῦ φαίνεται δύσκολον νὰ προεἶδε τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον θὰ ἐξέλεγεν ὁ πλοίαρχος! ἀντεῖπεν ὁ εὐσυνείδητος Μαλάριος.

— Διατὶ; Μήπως ὁ δρόμος αὐτὸς δὲν δεικνύεται καταφανῶς ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐπὶ τοῦ χάρτου; Μετὰ βραδύτητα τριῶν ἡμερῶν ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ κυβερνήτης Μαρσίλας θὰ ἤθελε ν' ἀνακτήσῃ τὸν ἀπολεσθέντα χρόνον καὶ ὅτι θὰ ἐξέλεγε τὸν βραχυτέρον δρόμον! Ἄφ' οὗ δὲ ἐνόμιζε τὴν θάλασσαν ἐλευθέραν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σέν, θὰ προσήρασεν ἀφευκτως εἰς τὰς ὑφάλους ταύτας!

— Εἶνε ἀληθές, εἶπεν ὁ Ἔρικ, ἀλλὰ δὲν ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐπόθει, καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἐγὼ προέτρεψα συντόμως τὸν πλοίαρχον νὰ στραφῆ πρὸς δυσμάς.

— Καὶ ποῖος μᾶς λέγει ὅτι δὲν εἶχε καὶ ἄλλους χάρτας ἐτοιμοὺς διὰ νὰ μᾶς ἀπατήσῃ εἰς ἄλλας ἀκτὰς, ἀνκατωρθώναμεν νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὴν *Κρύαν Ξέραν*; ἀνέκραξεν ὁ Βρέδεζορδ.

— Εὐκόλον νὰ τὸ ἐξελέγξωμεν, ἀπήντησεν ὁ Ἔρικ λαβὼν ἀπὸ τῆς σκευοθήκης πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ χάρτας.

Ὁ πρῶτος ὃν ἀνέπτυσεν ἦτο ὁ τῆς Κορόνης, διὰ τοῦ πρώτου δὲ βλέμματος ὁ γάλλος ἀξιωματικὸς ἐξήλεγξε δύο ἢ τρία σπουδαῖα λάθη· ὁ δεῦτερος ἦτο ὁ τοῦ Ἀγίου Βικεντίου, ἰσάριθμα ἔχων λάθη, ὁ τρίτος ἦτο ὁ τοῦ Γιβραλτάρ, ἐν τούτῳ δὲ τὰ σφάλματα ἦσαν καταφανέστατα. Ἡ περικιτέρω ἔρευνα ἀπέβαινε περιττὴ οὐδεμιᾶς ὑπολειπομένης ἀμφιβολίας. Ἄν ἡ *Ἀλάσκα* δὲν ἐναυάγει εἰς τὴν *Βραχογέφυραν* τῆς Σέν, θὰ ἐναυάγει πάντως πρὶν καταπλευσῆ εἰς Μελίτην.

Σύντονος δ' ἐξέτασις ἤρκεσε ν' ἀποκαλύψῃ τὸν τρόπον δι' οὗ ἀπεπειράθη νὰ πραγματώσῃ τὸν βδελυρὸν καὶ κακοῦργον σκοπὸν αὐτοῦ. Οἱ χάρται ἐκεῖνοι ἦσαν ἀληθῶς χάρται τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου ἀποσβεσθέντες ἐν μέρει διὰ χημικῆς πλύσεως καὶ συμπληρωθέντες δι' ἐπίτηδες πεπλανημένων προσθηκῶν. Ἄλλ' ὅσον δεξιῶς καὶ ἀνέξετετέλεσθησαν αἱ ἐπιδιορθώσεις ἐκεῖναι, διεκρίνοντο ἐκ μικρῶν διαφορῶν περὶ τὰς ἀποχωρήσεις, νῦν ὅτε ἠγέρθη ὑπόνοια. Τέλος, περίπτωσις τις καθίστα ἀναμφίβολον τὴν προμελέτην τοῦ ἐνόχου· οἱ χάρται τῆς *Ἀλάσκας* ἔφερον τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς Σουηδίας· ἀλλ' οἱ ὑπεισαχθέντες οὐδεμίαν ἔφερον σφραγίδα· ὁ παραχαράκτης ἐνόμισεν ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς *Ἀλάσκας* δὲν θὰ παρετήρουν τὴν διαφορὰν ταύτην ὅπως σωθῶσι

τοῦ βεβαίου θανάτου, εἰς δὲ τοὺς κατεδικάζον.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι αὐταὶ ἀποκαλύψεις ἐνεποιήσαν ὀδύνηρὰν κατὰ πλῆξιν εἰς πάντας. Ὁ Ἔρικ πρῶτος διέκοψε τὴν βαθεῖαν σιγὴν, ἣτις εἶχεν ἐπακολουθήσει τὴν συζήτησιν.

— Δυστυχῆ κυβερνήτα Μαρσίλα! εἶπε διὰ συγκεκινημένης φωνῆς, σὺ ἐπλήρωσες δι' ὄλους μας!... Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἐσώθημεν, σχεδὸν ὡς ἐκ θαύματος, ἐκ τῆς μοίρας ἣτις μᾶς ἀνέμενε, προσεῖπεν εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦ, ἃς προσπαθήσωμεν τίποτε πλέον νὰ μὴ ἀφήσωμεν εἰς τὴν τύχην. Ἡ παλῖρροια ἤρchiσε καὶ μετ' ὀλίγον ἡ θάλασσα θὰ ἀναβῆ ἀρκετὰ ὥστε ν' ἀνασηκώσῃ τὴν Ἀλάσκα... Νομίζω ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ φροντίσωμεν ἀνυπερέβητος περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ πλοίου μας ἀπὸ τοὺς βράχους.

Ὁμίλει μετὰ σοβαρότητος καὶ μετριόφρονος τινος ἀξιοπρεπειᾶς ἦν ἐνέπνεεν ἡδὴ αὐτῷ ἡ συναίσθησις τῆς εὐθύνης. Βεβαίως ὄλους ἀπρόοπτον ἦτο ν' ἀναλάβῃ τόσοσιν νεὸς τὴν κυβερνήσιν πλοίου, ἐν τοιαύταις περιστάσεσι, καὶ κατὰ τὴν ἑναρξίν ἀποστολῆς οὕτω ἄφοκινδύνου. Ἄλλ' ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς εἶχε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡδύνατο ν' ἀναδειχθῆ ἄξιος τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Εἶχε πεποιθήσιν ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ πληρώματος, ἡ πεποιθήσιν δ' αὐτῆ μετεμόρφου αὐτὸν καθ' ὅλοκληρίαν. Ὁ τῆς χθὲς νεανίσκος ἦτο σήμερον ἀνήρ. Ἡρωικὴ φλόξ ἀπελάμπετο τῶν ὀφθαλμῶν του. Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπεβάλλετο ἐπὶ τοῦ πληρώματος ἀθροῦ, καὶ ὁ Βρέδεζορν δὲ ἔτι καὶ ὁ ἰατρὸς ὑφίσταντο αὐτὴν ὡς οἱ ἄλλοι.

Ἡ διὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς πρῶτης παρασκευασθεῖσα ἀπαλλαγὴ τῆς Ἀλάσκας ἐκ τῶν βράχων ἐπετεύχθη εὐχερέστερον ἀφ' ὅσον ἠλπίζετο. Τὸ πλοῖον ἀνεγερθὲν ὑπὸ τῶν κυμάτων προσεπάθει, ὡς εἰπεῖν, ν' ἀπαλλαγῆ τῶν δεσμευόντων αὐτὸ ὀξέων βράχων. Τὸ ῥυμουλκὸν ἤρκεισε νὰ ἐλύσῃ αὐτὸ ἀπὸ τῶν πρυμναίων πεισμάτων ὅπως μετὰ τινος τριγμοῦ τὸ πλοῖον ἀπαλλαγῆ τῆς τρομερᾶς συμπίεσεως καὶ αἴφνης ἀνεγερθῆ ἐλεύθερον, βεβαρημένον μὲν ὑπὸ τοῦ πληροῦντος τὰ ἀδιαχώρητα αὐτοῦ διαμερίσματα ὕδατος, ἐστερημένον τῆς βοήθειας τῆς ἑλικῆς αὐτοῦ, ἣτις δὲν ἡδύνατο νὰ κινήθῃ καὶ τῆς μηχανῆς του ἣτις ἔμενε ἀδρανῆς καὶ σιγῆλῃ—ἀλλ' εὐκυβέρνητον πάλιν, ὑπέικον εἰς τὸ πηδάλιον καὶ ἰκανὸν ἐν ἀνάγκῃ νὰ πλεύσῃ ἰστιοπλοῦσιν.

Ἄπαν τὸ πλήρωμα συναθροισθὲν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, παρῆκολούθει μετ' εὐνοήτου συγκινήσεως τὰς περιπετείας τοῦ σοβαρωτάτου ἔργου, ἐχαιρέτισε δὲ διὰ ζητωκραυγῆς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἀλάσκας· ὁ γαλλικὸς ἀπόστολος καὶ τὸ ῥυμουλκὸν ἀπήνησαν εἰς τὴν ἀνακραυγὴν τῆς τῆς χαρᾶς δι' ὁμοίων ἐπευφημιῶν. Ἦτο τρίτη μετὰ μεσημβρίαν ὥρα. Ἐγγύτατα τοῦ ὀρίζοντος ὠραῖος τοῦ Φεβρουαρίου ἡλιος περιέλουε

διὰ φωτὸς τὴν γαλιναϊάν καὶ μαρμαίρουσαν θάλασσαν, ἣτις ἐκάλυψεν αὐτὴς τὰς σῦρτις καὶ τοὺς βράχους τῆς Κρύας—Ξέρας ὡσεὶ ὅπως ἐξάλειψῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ νυκτίου ἐκείνου δράματος.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἡ Ἀλάσκα ἦτο ἐν ἀσφαλῆς ἐν τῷ ὄρμῳ τοῦ Λοριάν. Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον αἱ γαλλικαὶ ναυτικαὶ ἀρχαὶ ἐπέτρεπον φιλοφρονέστατα νὰ εἰσαχθῆ εἰς μίαν τῶν δεξαμενῶν τοῦ Κωδάν. Τὸ σκάφος δὲν εἶχεν ὑποστῆ μεγάλην βλάβην. Σοβαρὰ μόνον ἦτο ἡ φθορὰ τῆς μηχανῆς ἀλλ' οὐχὶ ἀθεράπευτος. Ἴσως ἀλαχου θ' ἀπηρτεῖτο πολὺήμερος ἐπισκευή. Ἄλλ' ὡς εἶχε προῖδῃ ὁ Ἔρικ, οὐδαμοῦ ἡδύνατο νὰ εὔρη ναυπηγεῖα, σιδηρεῖα καὶ χωνευτήρια οἷα τὰ τοῦ Λοριάν. Τὸ κατάστημα Γκαμάρ Νορρίς καὶ Σα ἀνέλαβε νὰ ἐπισκευάσῃ τὰ πάντα ἐν τρισὶν ἐβδομασίῳ. Ἦτο τότε ἡ εἰκοστὴ τρίτη Φεβρουαρίου, ὅθεν τὴν δεκάτην ἕκτην Μαρτίου ἦτο δυνατόν νὰ ἐπαναληφθῆ ὁ πλοῦς μετὰ γνησίῳ πλέον καὶ οὐχὶ παρακεχαραγμένων χαρτίῳ.

Οὕτω λοιπὸν τρεῖς μόνον μῆνες καὶ ἡμῖς ὑπελείποντο ἄχρις οὗ φθάσωσιν εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν περὶ τὸ τέλος τοῦ Ἰουνίου. Τὸ ἐγγχείρημα οὐδὲν εἶχε τὸ ἀδύνατον εἰ καὶ περιεστέλλετο εἰς στενωτάτα ὅρια. Ὁ Ἔρικ δὲ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδέχετο νὰ ἐγκαταλίπῃ αὐτό. Ἐν μόνον ἐφοβεῖτο μὴ ἐξαναγκασθεὶς πράξῃ τοῦτο. Δι' ὃ ἠρήθη νὰ πέμψῃ εἰς Στοκόλμην ἔκθεσιν περὶ τοῦ ναυαγίου ἐκ φόβου μὴ ἀνακληθῆ ὅπως ὑποβάλλῃ μῆνυσιν κατὰ τοῦ ὑποτιθεμένου δράστου τῆς ἀποπείρας, καὶ οὕτω ἀνήκεστος ἐπέλθῃ βραδύτης.

Τίς οἶδεν ἐν τούτοις ἂν τὸ ἀτιμώρητον δὲν ἔμελλε νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν Τούδωρ Βράουν ὅπως καὶ ἄλλα ἐμπόδια διασπείρῃ κατὰ τὸν πλοῦν τῆς Ἀλάσκας; Τοῦτο συνεσκέπτοντο ὁ Βρέδεζορν καὶ ὁ ἰατρὸς παίζοντες τὸ οὐῖστ αὐτῶν μετὰ τοῦ Μαλαρίου ἐν τῇ μικρᾷ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου, εἰς ὃ εἶχον καταλύσῃ ὡς ἀφίκοντο εἰς Λοριάν.

Ὁ Βρέδεζορν οὐδὲ ὄλως ἀμφέβαλλε περὶ τούτου. Ἀνήρ κακοῦργος ὡς ὁ Τούδωρ Βράουν, ἂν ἐμάνθανε τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποπείρας αὐτοῦ—καὶ ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι εἶχεν ἡδὴ πληροφορηθῆ αὐτὴν;—ἀφεύκτως ἔμελλε νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ. Χίμαιρα λοιπὸν ἀληθῆς, παραφροσύνη πλήρης ἦτο ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ κατώρθου ποτὲ νὰ πλεύσῃσι μέχρι τοῦ Βερίγγειου πορθμοῦ. Ὁ Βρέδεζορν ἠγνόει μὲν πῶς θὰ κατώρθου ὁ Τούδωρ Βράουν νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ, ἀλλ' ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ εὔρισκε μέσον τι. Ὁ ἰατρὸς Σβαρμεγκρόνα τὴν αὐτὴν εἶχεν ἰδέαν ὡς καὶ ὁ Μαλάριος. Ἀπενθάρρυνσις λοιπὸν κατεῖχε τοὺς τρεῖς φίλους ἐν ᾧ ἐπαίζον τὸ οὐῖστ ἢ περιέτρεχον τὰ περίχωρα τῆς πόλεως. Ἐπεμελοῦντο δὲ συντόμως καὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μαυ-

σωλείου τοῦ κυβερνήτου Μαρσίλα, οὐ ἅπανα ἡ Λοριάν συνώδευσε τὴν κηδεῖαν. Καὶ αὐτὴ δ' ἔτι ἡ θεὰ τοῦ νεκρικοῦ μνημείου ἐπηύξανε τὴν μελαγχολίαν τῶν ἐπιβατῶν τῆς *Ἀλάσκας*.

Ἄλλ' εὐθὺς ὡς ἔβλεπον τὸν Ἔρικ ἀνελάμβανον θάρρος καὶ ἐλπίδα. Ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἦτο τόσον ἀκράδαντος, τοσοῦτον ἀκμαία καὶ ἀμετάπτωτος ἡ δραστηριότης του, τοιαύτην ἰσχυρὰν θέλησιν ἐπεδείκνυε ὅπως κατανικήσῃ πάντα τὰ ἐμπόδια, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦσαν, βέβαιος ὢν ὅτι θὰ κατανικήσῃ αὐτά, ὥστε τὸ θάρρος αὐτοῦ τὸ ἀδάμαστον μετεδίθετο καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτόν.

Νέον τι γεγονός ἐπελθὼν ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Τούδωρ Βράουν ἐξηκολούθει τὸ ὠρισμένον αὐτοῦ πρόγραμμα. Τῇ 14 Μαρτίου, περὶ τὴν νύκτα, εἶχε περατωθῆ πᾶσα ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἀτμομηχανῆς. Σίφωός τινος μόνου ὑπελείπετο ἡ ἐναρμολογία, αὕτη δ' εἶχεν ἀναβληθῆ εἰς τὴν ἐπαύριον. Τὴν ὠρισμένην ὥραν τὸ πλοῖον ἐμελλε νὰ ἦ ετοιμον πρὸς ἀπόπλουν. Ἄλλὰ τὴν νύκτα τῆς δεκάτης τετάρτης πρὸς τὴν δεκάτην πέμπτην ὁ σίφων οὗτος ἐγένετο ἄφαντος ἐκ τῶν συνεργείων τῶν Γκαμάρ Νορρίς καὶ Σα, ἀπέβη δὲ ἀδύνατος ἡ ἀνεύρεσίς του. Πῶς ἐγένετο ἡ ὑπεξαίρεσις αὕτη; Ποιοὶ ἦσαν οἱ δράσται αὐτῆς; Οὐδ' ἡ αὐστηροτάτη ἀνάκρισις γενομένη ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ τοῦτο.

Ἐντεῦθεν ἐπῆλθε δεκαήμερος βραδύτης πρὸς κατασκευὴν ἄλλου σίφωου, οὕτω δὲ ὁ ἀπόπλους τῆς *Ἀλάσκας* ἀνεβλήθη εἰς τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου. Παραδόξως τὸ ἐπιεσθίον τοῦτο ἐπέδρασε σφοδρότερον ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Ἔρικ παρ' ὅσον αὐτὸ τὸ ναυάγιον. Ἐνεῖδεν ἐν τούτῳ ἀσφαλίστατα ἐπίμονον θέλησιν εἰς παρακώλυσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς *Ἀλάσκας*. Ἡ προφανὴς δ' ἐκείνη καταδιώξις ἐδιπλασίασεν, εἰ δυνατόν, τὸν φλογερὸν αὐτοῦ ζῆλον.

Τὰς δέκα ἐκείνας τῆς ἀναβολῆς ἡμέρας ἀφιέρωσεν ὁ Ἔρικ ὅπως ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ὑπὸ πᾶσας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις. Ὅσῳ δὲ πλεῖον ἐμελέτα αὐτὸ τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐπίειθετο ὅτι ἂν ἐπιχειρῆ νὰ μεταβῆ εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν μετὰ τρεῖς μῆνας δι' ὁδοῦ γνωστῆς τῷ Τούδωρ Βράουν, ἐν ᾧ ἡ *Ἀλάσκα* εὐρίσκετο εἰσέτι εἰς Λοριάν τεσσαράκοντα ὄλας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκ Στοκόλμης ἀπάρσεως αὐτῆς, θὰ ἡστόχει τοῦ σκοποῦ ἀφεύκτως εἰ μὴ ἀπώλλυτο καθ' ὀλοκληρίαν.

Τὸ συμπέρασμα τοῦτο οὐ μόνον διασταγμὸν τινα δὲν ἐνέβαλε τῷ Ἔρικ, ἀλλ' ἐπίεισεν αὐτόν ὅτι ἀπαραίτητον ἦτο νὰ μεταβάλῃ τὸ ἀρχικὸν διάγραμμα τοῦ πλοῦ. Οὐδὲν δὲ περὶ τούτου οὐδενὶ ἀνεκοίνωσεν εὐλόγως φρονῶν ὅτι ἡ μυστικότης ἦτο ὁ πρῶτος τῆς ἐπιτυχίας ὄρος. Ἡ κέσθη δὲ συντονώτερον ἐπιτηρῶν τὰς τελουμένας ἐπισκευάς.

Ἄλλ' οἱ ἐταῖροι αὐτοῦ τὴν ἡρεμίαν ταύτην ὑπέλαβον ὡς χαλάρωσιν τῆς ἀνυπομονησίας αὐτοῦ. Συνεπέραναν δ' ἐκ τούτου ὅτι ἐφρόνει ἤδη, ὡς οὗτοι, ἀνέφικτον τὴν ἐπιχειρήσιν.

Ἄλλ' ἐν τούτῳ ἤπατώντο.

Τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου ἡ *Ἀλάσκα* ἐξῆλθε τῆς δεξαμενῆς, κατέπλευσεν εἰς τὸν ὄρμον καὶ ἀνήχθη εἰς τὸ πέλαγος.

ΙΕ'.

Ἡ βραχυτέρα ὁδός.

Αἱ ἀγκαὶ τῆς Γαλλίας εἶχον ἐξαφανισθῆ εἰς τὸν ὀρίζοντα, ὅτε ὁ Ἔρικ συνεκάλεσεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοὺς τρεῖς φίλους αὐτοῦ καὶ συμβούλους ὅπως ποιήσῃ πρὸς αὐτοὺς σοβαρὰν ἀνακοίνωσιν.

— Πολὺ ἐσκέφθην, εἶπε, περὶ ὧων συνέβησαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐκ Στοκόλμης ἀπόπλου μας. Ἐξάγω δὲ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπίκειται φόβος μὴ συναντήσωμεν κατὰ τὸν πλοῦν ἡμῶν καὶ ἄλλα ἐμπόδια. Ὁ τολμήσας νὰ στείλῃ ἡμᾶς εἰς βέβαιον θάνατον ἐπὶ τῆς *Κρύας Ξέρας* δὲν θὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ! Ἴσως κατασκοπεύει ἡμᾶς εἰς Γιβραλτάρ ἢ Μελίτην ἢ ἄλλου... Ἄν δὲν κατορθώσῃ νὰ μᾶς ἐξοντώσῃ ὀλοσχερῶς, μοὶ φαίνεται ὅμως βέβαιον ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν πορείαν μας... Δὲν θὰ φθάσωμεν λοιπὸν εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν τὸ θέρος, τὴν μόνην ἐποχὴν καθ' ἣν εἶνε πλωτός ὁ Παγωμένος Ὠκεανός!

— Κ' ἐγὼ αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ἐξάγω, εἶπεν ὁ Βρέδεζορδ. Τὸ ἐφύλαττα δι' ἐμὲ αὐτόν, διότι δὲν ἐπεθύμουν νὰ σοῦ ἀφαιρέσω πᾶσαν ἐλπίδα, παιδί μου. Ἄλλ' ἔχω τὴν πεποιθήσιν ὅτι εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ διανύσωμεν εἰς τρεῖς μῆνας τὴν ἀπόστασιν, ἥτις μᾶς ἀποχωρίζει τοῦ Βερίγγειου πορθμοῦ.

— Κ' ἐγὼ αὐτῆς τῆς ἰδέας εἶμαι, εἶπεν ὁ ἰατρός.

Ὁ δὲ Μαλάριος διὰ νεύματος τῆς κεφαλῆς ἐδήλωσεν ὅτι καὶ οὗτος ἐπίσης συνεμερίζετο τὴν γνώμην ταύτην.

— Τί πρέπει λοιπὸν νὰ πράξωμεν; ἠρώτησεν ὁ Ἔρικ.

— Τὸ μόνον λογικὸν καὶ πρὸς τὸ καθῆκον σύμφωνον, εἶπεν ὁ Βρέδεζορδ, εἶνε ν' ἀφώσωμεν κατὰ μέρος ἐπιχειρήσιν, τὴν ὁποῖαν θεωροῦμεν ἀπραγματοποίητον καὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Στοκόλμην. Τὸ ἐνόησες, παιδί μου, καὶ σὲ συγχαίρω ἐξ ὀνόματος ὄλων μας διότι ὑπέκυψες γενναίως εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην.

— Δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὰ συγχαρητήρια ταῦτα, εἶπεν ὁ Ἔρικ, διότι δὲν εἶμαι ἄξιός αὐτῶν. Ὅχι! δὲν ἔχω διόλου κατὰ νοῦν ν' ἀπαρνηθῶ τὴν ἐπιχειρήσιν μας, νομίζω δὲ αὐτὴν πᾶν ἄλλο ἢ ἀπραγματοποίητον!... Νομίζω μόνο,

ὅτι διὰ τὴν φέρωμεν εἰς πέρας, εἶνε ἀνάγκη νὰ ματαιώσωμεν τὰ σχέδια τοῦ ἀθλίου ὅστις μᾶς κατασκοπεύει, πρὸς τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον ληπτέον μέτρον εἶνε νὰ μεταβάλωμεν τὸ δρομολογίον μας.

— Ἡ μεταβολὴ τοῦ δρομολογίου θὰ ἐπαυξήσῃ ἀπλῶς τὰς δυσχερείας, ἀπήντησεν ὁ ἱατρός, διότι τὸ ἀποφασισθὲν ἤδη εἶνε τὸ συντομώτερον. Ἄν δὲ εἶνε δύσκολον νὰ φθάσωμεν εἰς τρεῖς μῆνας εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν διὰ τῆς Μεσογείου καὶ τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ, θὰ εἶνε ὅλως ἀδύνατον νὰ φθάσωμεν διὰ τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου ἢ τοῦ ἀκρωτηρίου Χόρν, καθόσον καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη ἐκ τῶν δύο τούτων ὁδῶν θ' ἀπαιτήσῃ κατ' ἀνάγκην πλοῦν πέντε ἢ ἕξ μηνῶν.

— Ὑπάρχει ἄλλη ὁδὸς δυναμένη νὰ συντομεύσῃ τὸν πλοῦν ἀντὶ νὰ τὸν παρατείνῃ, καὶ ὅπου θὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συναντήσωμεν τὸν Τούδωρ Βράιουν, εἶπεν ὁ Ἔρικ χωρὶς νὰ συγκινηθῇ ἐκ τῆς ἐνοστάσεως.

— Ἄλλη ὁδὸς; ὑπέλαθεν ὁ Σβαρμεγκρόνα. Σὲ βεβαιῶ ὅτι δὲν τὴν γνωρίζω· ἐκτός ἂν ἐννοεῖς τὴν διὰ τοῦ Παναμᾶ ὁδόν!... Ἄλλὰ καθόσον εἰξεύρω, αὐτὴ δὲν εἶνε ἀκόμη πλευστὴ καὶ δὲν θὰ εἶνε πρὶν παρέλθουσι πολλὰ ἔτη!

— Δὲν ἐννοῶ οὔτε τὴν ὁδὸν τοῦ Παναμᾶ οὔτε τὴν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, οὔτε τὴν τοῦ ἀκρωτηρίου Χόρν, ὑπέλαθεν ὁ νεαρὸς κυβερνήτης τῆς Ἀλάσκα. Ἡ ὁδὸς περὶ ἧς ὁμιλῶ, ἡ μόνη δὲ ἧς δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν μετὰ τρεῖς μῆνας εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν, εἶνε ὁ Παγωμένος Ὠκεανός, ὁ βορειοδυτικὸς πόρος!

Μεθ' ὅ, ἰδὼν τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ ἐκπληκτοὺς ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου τούτου συμπεράσματος ὁ Ἔρικ ἀνέπτυξεν αὐτό.

— Ὁ βορειοδυτικὸς πόρος δὲν εἶνε πλέον σήμερον ὅ,τι ἦτο ἄλλοτε, ἐξηκολούθησεν, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν θαλασσοπόρων. Εἶνε ὁδὸς διαλείπουσα—διότι ἕκαστον ἔτος μένει ἀνοικτὴ μόνον ὀκτῶ ἢ δέκα ἑβδομάδας—ἀλλ' ἐντελῶς γνωστὴ τώρα, κεχαραγμένη ἐπὶ ἐξαιρέτων χαρτῶν, καὶ συχνάζομένη ὑπὸ ἑκατοντάδων φαλαιναλιευτικῶν πλοίων. Ὁμολογῶ ὅτι σπανίως οἱ ναυτιλλόμενοι ἐκλέγουσιν αὐτὴν ὅπως μεταβῶσι διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν. Οἱ πλείστοι ἐξ ὧν προσπελάζουσιν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸ ἐν ἢ ἄλλο μέρος δὲν διαπλέουσι αὐτὴν ὁλόκληρον. Δυνατὸν μάλιστα, ἂν αἱ περιστάσεις δὲν φανῶσιν εἰς ἡμᾶς εὐνοϊκαί, νὰ εὕρωμεν αὐτὴν κλειστὴν, ἢ νὰ μὴ εὕρωμεν αὐτὴν ἀνοικτὴν ἀκριβῶς τὴν ὥραν καθ' ἣν θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ εἶνε ἀνοικτὴ! Αὐτὸ πλέον εἶνε ζήτημα τύχης! Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἔχομεν πολλοὺς λόγους νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν σκοπὸν μας διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἐν ᾧ δὲν ἔχομεν οὐδένα νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τῶν ἄλλων. Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ καθήκον ἡμῶν, κατὰ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐλάβομεν

παρὰ τῶν ὀργανωτῶν τῆς ἀποστολῆς καὶ κατὰ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἔχομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀπαιτεῖ νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸ μόνον μέσον τὰ ὁποῖον μᾶς μένει διὰ νὰ φθάσωμεν ἐγκαίρως εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν. Σύνθητες πλοῖον, ἐξηρτυμένον πρὸς διάπλουσιν τῶν τροπικῶν θαλασσῶν, δυνατὸν νὰ ἐδίσταζε πρὸ τῆς ἀνάγκης ταύτης. Ἀλλὰ πλοῖον ὡς ἡ Ἀλάσκα ἐφοπλισθὲν ἀκριβῶς πρὸς περίπλουσιν τῶν πολικῶν θαλασσῶν δὲν δύναται νὰ διστάσῃ. Τὸ κατ' ἐμέ, δηλῶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἐπιστρέψω εἰς Στοκόλμην χωρὶς νὰ ἔχω ἐπανεύρῃ τὸν Νόρδενσκιολδ!... ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰμὴ ἀφ' οὐ ἐπιχειρήσω πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν ὅπως τὸν ἀνεύρω!

[Ἔπεται συνέχεια.]

Ἡ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Αἱ κυριαὶ τοῦ Γολγοθᾶ.

[Συνεχίει· ἴδε σελ. 348.]

Τὸ πάθος τοῦτο, τὸ διαυλακοῦν τὸ πρόσωπον καὶ καθιστῶν αὐτὸ γελοῖον συνάμα καὶ εἰδεχθές, εἶναι λίαν ἀλγεινόν, καὶ ἡ μὲν ἐπιμονὴ αὐτοῦ εἶναι ἀνένδοτος, ἡ δὲ πρόδοσις τοσοῦτον βραδεία, ὥστε φαίνεται ἀνεπαίσθητος. Οὐδαμῶς εὐσπλαγχνούμενον τὸν πάσχοντα, φονεῖ αὐτὸν βαθμηδὸν καὶ ἐπὶ ἔτη πολλὰ. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐμελέτων τὴν Σαλπेत्रιέρ,¹⁾ ἐγνώρισα γυναῖκα διακρινομένην ἐν τῷ τμήματι τῶν καρκίνων, ἣτο δὲ ζωνρὰ καὶ κατὰ τι ἀνήσυχος, ἀδιαλείπτως ὁμιλοῦσα καὶ ἔχουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐν σχήματι σβεσθηρός, παμμέγεθες χάρτινον κάλυμμα περιβεβλημένον διὰ κυανοῦ ὑφάσματος, τὸ ὁποῖον ἀπέκρουπτεν ἐντελῶς τὸ πρόσωπόν της. Οὐδέποτε ἐκατοπτρίζετο, καθότι ἀπετροπιάζετο τὴν ἰδίαν ὄψιν. Ἠθέλησα νὰ τὴν ἰδῶ καὶ σχεδὸν μετενόησα. Ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν διήρχετο πλησίον μου ἐν τῷ διαδρόμῳ τῆς αἰθούσης τῆς Ἁγίας Καικίλης ἤγγισα διὰ τοῦ δακτύλου τὴν κορυφὴν τοῦ χάρτινου καλύμματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ τὴν ἀποκαλύψω. Μὲ ὕβρισε καὶ μὲ ἐλάκτισεν, ἀλλ' ὁμως τὴν εἶδον. Τὸ πρόσωπόν της ἦτο μία πληγὴ ὅπου διεκρίνοντο μόνον οἱ ὀδόντες καὶ οἱ ὀφθαλμοί. Ἡ φαγέδαινα εἶχε καταφάγει τὰ χεῖλη, τὰς παρειάς, τὰ βλέφαρα καὶ τὴν ρίνα. Ἐλέγετο δὲ ἐν τῷ καταστήματι, ὅτι ὠνομάζετο Μήδεια καὶ ὅτι διετέλεσεν ὡς ὑποκρίτρια εἰς μικρὸν τι θέατρον, λίαν εὐειδῆς οὖσα καὶ ἐπιζήτητος καὶ διαγούσα βίον ἀκόλαστον.

Πάντα ταῦτα ἦσαν ψευδῆ, ἦτο δὲ ἀπλῶς μιλτοουργός, ὀνόματι Βικτωρία Μεδέζ χήρα Λερεβιράν, γεννηθεῖσα τῷ 1799 καὶ παραληφθεῖ-

¹⁾ Salpêtrière, μέγα ἄστυον γυναικῶν φρενοπαθῶν ἐν Παρισίοις.